

ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

Factors Affecting to Learning Achievement Motivation
of Nursing Students, Faculty of Nursing, Huachiew
Chalermprakiet University

ฉันทิทิพย์ พลอยสุวรรณ* กนกอร พิเดช*

สุวารี โพธิ์ศรี* สุวนิดา พึ่งฉิ่ง**

Chunthip Ploysuwan* Kanokorn Pidej* Suwaree Posri* Tanita Puengching**

Received : 4/3/2563

Revised : 11/3/2563

Accepted : 11/3/2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 236 คน

สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย ปัจจัยลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งผ่านการทดสอบความเที่ยงของเครื่องมือ ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) เท่ากับ .89, .76, .94, และ .91 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยสถิติเชิงพรรณนา สถิติสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) และวิเคราะห์ปัจจัยทำนายด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression)

ผลการวิจัย พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 4.26, S.D. = 0.39) ปัจจัยลักษณะบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 3.66, S.D.= 0.32) ปัจจัยด้านครอบครัวอยู่ในระดับดี (Mean = 4.07, S.D.= 0.63) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับดี (Mean = 3.87, S.D.= 0.41) และลักษณะของผู้เรียน (INSL) ลักษณะผู้สอน (ENST) ทักษะคติต่อวิชาชีพพยาบาล (INAN) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษา

* อาจารย์ประจำ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

** อาจารย์ประจำ วิทยาลัยพยาบาลทหารอากาศ

(FAEP) วิธีการจัดการเรียนการสอน (ENMT) เป็นปัจจัยสามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 50.90 โดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ($R = .713$, Adjusted $R^2 = .509$, $F = 5.201$, $p < .001$) ตามสมการ $I = 7.180 + 0.962 (INSL) + 0.651 (ENST) + 0.173 (INAN) + 0.517 (FAEP) + 0.181 (ENMT)$

ผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้บริหารทางการศึกษาสามารถนำไปเป็นแนวทางในการวางแผนกลยุทธ์ หรือกลวิธีในการพัฒนาระบบการเรียนการสอน เพื่อเสริมแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นักศึกษาพยาบาล

ABSTRACT

The aim of this research was to study factors related to learning achievement motivation of nursing students, Faculty of Nursing, Huachiew Chalermprakiet University. The participants were 236 nursing students studying in 1st, 2nd, 3rd, and 4th year in 2017 academic year. 236 participants were random sampling selected using stratified sampling method. The research instruments used to collect data were questionnaires including, personal characteristic factors (PCF) questionnaire, family factor (FF) questionnaire, environment factor (EF) questionnaire, and achievement motivation (AM) questionnaire. The validity of these questionnaires was test using Cronbach's alpha coefficient. The validity of PCF, FF, EF, and AM were 0.89, 0.76, 0.94, and 0.91 respectively. The data were analyzed using descriptive statistic, Pearson's correlation coefficient, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The research result showed that the overall of achievement motivation was at a good level (Mean = 4.26, S.D. = 0.39), personal characteristic factors was at a good level (Mean = 3.66, S.D. = 0.32), family factors was at a good level (Mean = 4.07, S.D. 0.63), environment factors was at a good level (Mean = 3.87, S.D.= 0.41). Furthermore, the characteristics of the learning (INSL), the characteristics of the instructor (ENST), attitude toward nursing profession (INAN), the expectations of parents to education (FAEP), methods of teaching and learning (ENMT) were factors that able to predict the learning achievement motivation (M) at 50.90% significantly ($R = .713$, Adjusted $R^2 = .509$, $F = 5.201$, $p < .001$) as followed equation of $I = 7.180 + 0.962 (INSL) + 0.651 (ENST) + 0.173 (INAN) + 0.517 (FAEP) + 0.181 (ENMT)$.

Educational administrators can use the research result as a guideline for strategic planning or developing the teaching and learning systems in order to efficiently enhance motivation for achievement in learning.

Keywords: Achievement Motivation, Nursing Student

* Lecturer, Faculty of Nursing, Huachiew Chalermprakiet University

** Lecturer, Faculty of Nursing, Royal Thai Air Force Nursing Colledge

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาประเทศเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ต้องใช้ทรัพยากรที่มีคุณค่า คือ มนุษย์ เป็นผู้ขับเคลื่อนให้ประเทศแข็งแรงและสามารถดำรงอยู่ได้อย่างเป็นปกติ มนุษย์จึงเป็นดัชนีชี้วัดความยั่งยืนมั่นคงของประเทศได้ทางหนึ่ง ทุกประเทศทั่วโลกจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนามนุษย์ โดยเฉพาะในด้านการพัฒนาการศึกษา มีการจัดตั้งกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม มีความมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ คือ เก่ง ดี มีสุข โดยการจัดการศึกษาให้ยึดหลักสูตร 3 ข้อ (ตลอด รวบรวม ต่อ) ได้แก่ 1) การศึกษาตลอดชีวิต 2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา 3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง สำหรับประเทศไทยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทุกฉบับ ส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยเน้นการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ¹

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนในศตวรรษที่ 21² ประกอบด้วย การเรียนรู้ 4 แบบ คือ 1) การเรียนรู้เพื่อรู้ (Learning to Know) หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิด การแสวงหาความรู้และวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต เน้นการฝึกสติ ความจำ ความคิดผสมผสานกับสภาพจริงและประสบการณ์ในการปฏิบัติ 2) การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้ (Learning to Do) หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถและความชำนาญ รวมทั้งสมรรถนะทางด้านวิชาชีพสามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ เป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติที่เป็นประสบการณ์ต่างๆ ทางสังคม และสามารถประยุกต์องค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติงาน/อาชีพได้อย่างเหมาะสม 3) การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน (Learning to Live together) หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข มีความเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และเข้าใจความหลากหลาย

ทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อของแต่ละบุคคล ในสังคม ตลอดจนการแก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี 4) การเรียนรู้เพื่อชีวิต (Learning to Be) หมายถึง การให้ความสำคัญกับจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ด้านภาษาและวัฒนธรรม เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียน ทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย และสติปัญญา มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถปรับตัวและปรับปรุงบุคลิกภาพของตน เข้าใจตนเองและผู้อื่น ดังนั้น การประเมินผลการเรียนจึงเป็นประเด็นที่สำคัญในการพัฒนางานด้านคุณภาพการศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จัดการประเมินผลการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ในหัวข้อการประเมินนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และสิ่งสนับสนุนในการเรียน จากผลการประเมินหลักสูตร พบว่า การประเมินผู้เรียนซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ประเมินตนเองในด้านการเรียนรู้ว่า นักศึกษาขาดการทบทวนบทเรียน อ่านหนังสือไม่ทัน ไม่เข้าใจบทเรียนบางบท ไม่พยายามเรียนรู้เพิ่มเติม เรียนหนัก ท้อแท้ และมีพฤติกรรมในห้องเรียน ไม่ตั้งใจเรียนหลับในห้องเรียน นักศึกษาขาดความสนใจ และมีความมุ่งมั่นในการเรียนน้อย แสดงถึงการขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ซึ่งจะส่งผลต่อการเรียน ทำให้สอบไม่ผ่านในวิชาที่มีข้อกำหนด (Pre-requisite) จะทำให้ไม่มีสิทธิ์ได้เรียนวิชาที่ต้องใช้ความรู้พื้นฐานของวิชานั้นๆ มาต่อเนื่อง เช่น ถ้านักศึกษาสอบไม่ผ่านวิชา พยาธิสรีรวิทยา (Pathology) ก็จะไม่สามารถขึ้นฝึกปฏิบัติบนหอยผู้ป่วยได้ เป็นต้น ทำให้ตกชั้น นักศึกษาบางคนที่มีเกรดเฉลี่ยไม่ถึงตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย ต้องหมดสภาพนักศึกษา ทำให้เกิดการสูญเปล่าทางการศึกษา ส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำให้มีผลกระทบต่อการคงอยู่ของนักศึกษา เสียเวลา และค่าใช้จ่ายของครอบครัว

นอกจากนั้น ผลการสอบความรู้ข้อขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการ

ผดุงครรภ์ ตามประกาศของสภาการพยาบาล ของ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ พบว่า ผลการสอบย้อนหลัง 3 ปี ได้ คะแนนรวมร้อยละ 93.35 เป้าหมายร้อยละ 96 ต่ำกว่า เป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการ สอบมีหลายปัจจัย ทั้งด้านลักษณะของผู้เรียน ด้าน ผู้สอน และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัจจัยที่สำคัญของ ผู้เรียนด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับทุกปัจจัย หากผู้เรียนขาดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนตลอด ระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียน จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน และความพร้อมในการสอบใบประกอบ วิชาชีพ (คณะกรรมการหลักสูตร)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมากต่อการศึกษา เป็น เหมือนแรงผลักดันจากภายในตัวบุคคลที่ต้องการบรรลุ ผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตนเองกำหนดไว้ด้วยหลากหลายวิธี และขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จด้วยเหตุผลที่ แตกต่างกัน^{3,4} ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีหลายปัจจัย ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก เช่น การ ศึกษาของ ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล⁵ เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา พยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรธานี พบว่า การรับรู้คุณค่าในตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรง จูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เนื่องจากการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทำให้ เกิดความเชื่อมั่น มีความสามารถที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้ สำเร็จ และจากการศึกษาของ ประเมศว วัฒนโสภาส, นภาพร วัฒนโสภาส และนิทรา ปัญจมาศ⁶ เรื่อง ปัจจัย ที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ วิทยาเขตพระนคร- ศรีอยุธยา วาสกรี พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่ มีต่อตัวนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับการศึกษาของ ธีญกร คำแวง⁷ ที่ศึกษา

เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า สัมพันธภาพระหว่างเพื่อนมีอิทธิพลต่อผลแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการเพื่อน ๆ จึงมี อิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทางความรู้

การจากทบทวนวรรณกรรม พบว่า การศึกษา เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยมีจำนวนมาก แต่ยัง ไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ดังนั้น ผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะ พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยทำการศึกษาปัจจัยเกี่ยวกับ 1) ปัจจัยด้านลักษณะ บุคคล ประกอบด้วย ลักษณะของผู้เรียน การรับรู้คุณค่า ในตนเอง ทศนคติต่อการเรียน ทศนคติต่อวิชาชีพการ พยาบาล 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย การมี ปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักศึกษาและผู้ปกครอง ความ คาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษา 3) ปัจจัยด้าน สิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บรรยากาศเรียนรู้นในห้องเรียนและมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ลักษณะผู้สอน วิธีการจัดการเรียนการสอน เพื่อทำนายแรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ซึ่งผลการศึกษา จะเป็นข้อมูลใน การพัฒนาบุคลากรที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอาจารย์ ผู้สอนและวิธีการจัดการเรียนการสอน ที่เหมาะสม เพื่อ เพิ่มแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนให้แก่ นักศึกษา พยาบาล ให้ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมาย และ เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า คุณภาพ สามารถสร้าง ประโยชน์ต่อวิชาชีพและประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ปีการศึกษา 2560 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2. เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายของปัจจัยลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ปีการศึกษา 2560 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สมมติฐานการวิจัย

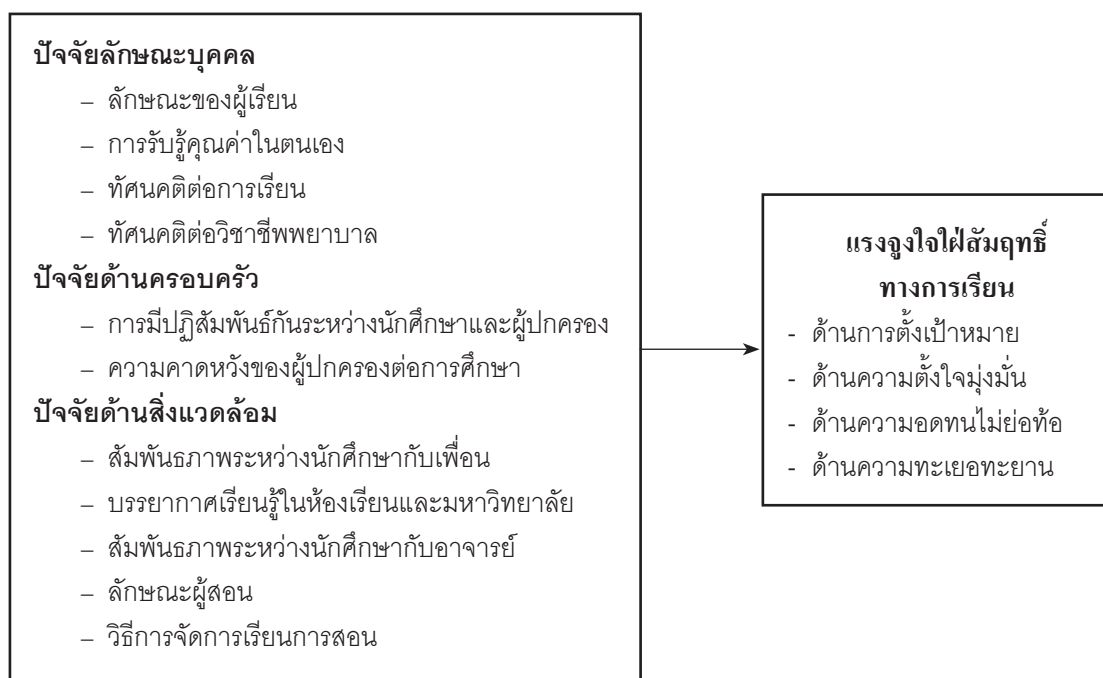
ปัจจัยลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่

สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล ปีการศึกษา 2560 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยศึกษาตามแนวคิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ McClland 3 ซึ่งได้อธิบายถึงบุคลิกภาพด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์โดยปัจจัยนี้มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปี คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ แสดงดังภาพที่ 1

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาอำนาจการทำนายระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทาง การเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประชากรที่ศึกษาและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร คือ นักศึกษาพยาบาล ที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 578 คน การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรคำนวณจาก Yamane (1973 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตยัณทรากูร, 2553)⁸

$$n = \frac{n}{1 + Ne2}$$

N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

n = ขนาดตัวอย่าง

$$n = \frac{n}{1 + 578 (0.05)^2}$$

n = 236 คน

การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างทำโดยการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) และการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งได้จากการจำแนกการสุ่มตามชั้นปีที่ 1, 2, 3 และชั้นปีที่ 4 แล้วนำมาคำนวณตามสัดส่วนของนักศึกษาแต่ละชั้นปีดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชั้นปีของนักศึกษาพยาบาล และการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของประชากร (n = 236)

ชั้นปี	จำนวนนักศึกษา (ทั้งหมด)	ขนาดตัวอย่าง (สัดส่วน)	คิดเป็นร้อยละ
1	149	61	25.78
2	148	61	25.60
3	145	59	25.09
4	136	55	23.53
รวม	578	236	100.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถาม ชื่อ การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยบรมราชชนนี อุดรธานี ของ ฤทัยรัตน์ ชิตมวงคล และเปรมฤดี บริบาล⁵ โดยเพิ่มเติม ปัจจัยลักษณะบุคคล ได้แก่ ลักษณะของผู้เรียน ปัจจัย

สิ่งแวดล้อม ได้แก่ ลักษณะผู้สอนและวิธีการจัดการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มีจำนวน 8 ข้อ ได้แก่ เพศ ปัจจุบันนักศึกษา กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน นักศึกษาต้องกู้ยืมเงินเพื่อการศึกษาหรือได้รับทุนการศึกษา

รายได้เฉลี่ยทั้งครอบครัวต่อเดือน วิชาเรียนที่ท่านรู้สึกว่ายากที่สุดสำหรับท่าน เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เกรดเฉลี่ยล่าสุด (ภาคการเรียนสุดท้าย)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยลักษณะบุคคล ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 52 ข้อ มี 4 ด้าน ได้แก่ ลักษณะของผู้เรียน การรับรู้คุณค่าในตนเอง ทศนคติต่อการเรียน ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล

ส่วนที่ 3 ปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 14 ข้อ มี 2 ด้าน ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักศึกษา ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษา

ส่วนที่ 4 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 45 ข้อ มี 5 ด้าน ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน บรรยากาศเรียนรู้ในห้องเรียน และมหาวิทยาลัย สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ลักษณะผู้สอน วิธีการจัดการเรียนการสอน

ส่วนที่ 5 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 22 ข้อ มี 4 ด้าน ได้แก่ การตั้งเป้าหมาย ความตั้งใจมุ่งมั่น ความอดทนไม่ย่อท้อ ความทะเยอทะยาน

แบบสอบถามทั้งหมด มี 144 ข้อ ส่วนที่ 1 เป็น Check List จำนวน 5 ข้อ และคำถามปลายเปิด 3 ข้อ ส่วนที่ 2-5 เป็นคำถามแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ การแปลผลคะแนนดังนี้ คะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 ระดับดีมาก 3.51-4.50 ระดับดี 2.51-3.50 ระดับปานกลาง 1.51-2.50 ระดับต่ำ 1.00-1.50 ระดับต่ำสุด⁹

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และคำนวณค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity Index: CVI) มีค่า CVI = .7-1.0 หลังจากปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน นำมาหาความเชื่อมั่น

(Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยใช้เกณฑ์ที่ยอมรับได้ที่ .7 ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ส่วนปัจจัยลักษณะบุคคล เท่ากับ .895 ส่วนปัจจัยด้านครอบครัว เท่ากับ .761 ส่วนปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม เท่ากับ .941 ส่วนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการศึกษา เท่ากับ .918 ซึ่งหลังจากปรับแก้ไขแล้วนำไปใช้เก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (เลขที่หนังสือรับรอง อ.645/2560) เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2560

คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2560-มกราคม พ.ศ. 2561 แบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 236 ชุด และเก็บคืนได้คิดเป็นร้อยละ 100 คณะผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำเสนอข้อมูลในภาพรวม

การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลด้วยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ปัจจัยลักษณะบุคคล ด้านครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation Coefficient) และถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) กำหนดนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (n = 236 คน)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 หญิง	233	98.70
1.2 ชาย	3	1.30
2. กำลังศึกษาอยู่ชั้นปี		
2.1 ชั้นปีที่ 1	61	25.80
2.2 ชั้นปีที่ 2	60	25.40
2.3 ชั้นปีที่ 3	60	25.40
2.4 ชั้นปีที่ 4	55	23.40
3. รายได้ของนักศึกษาต่อเดือน		
3.1 เพียงพอ	198	83.90
3.2 ไม่เพียงพอ	38	16.10
3.2.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท	43	18.20
3.2.2 5,000-10,000 บาท	161	68.20
3.2.3 10,001-15,000 บาท	31	13.10
3.2.4 15,001-20,000 บาท	1	0.50
4. นักศึกษาต้องกู้ยืมเงิน/ ได้รับทุนการศึกษา		
4.1 ใช่	163	69.10
4.2 ไม่ใช่	73	30.90
5. รายได้เฉลี่ยทั้งครอบครัวต่อเดือน		
5.1 เพียงพอ	196	83.10
5.2 ไม่เพียงพอ	40	16.90
5.3 มีรายได้เฉลี่ยทั้งครอบครัวต่อเดือน		
5.3.1 ต่ำกว่า 5,000 บาท	3	1.30
5.3.2 5,000-10,000 บาท	15	6.35
5.3.3 10,001-15,000 บาท	33	14.00
5.3.4 15,001-20,000 บาท	40	16.95
5.3.5 20,001-25,000 บาท	38	16.10
5.3.6 มากกว่า 25,001 บาท	107	45.30

จากตารางที่ 2 พบว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 98.70 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.80 นักศึกษาที่มีรายได้ในแต่ละเดือนเพียงพอต่อรายจ่าย คิดเป็นร้อยละ 83.90 นักศึกษาพยาบาลต้อง

กู้ยืมเงินเพื่อการศึกษา/ได้รับทุนการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 69.10 และยังพบว่า ครอบครัวของนักศึกษามีรายได้เฉลี่ยทั้งครอบครัวต่อเดือนเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 83.10 โดยมีรายได้มากกว่า 25,001 บาท คิดเป็นร้อยละ 45.30

ตารางที่ 3 ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลผล ปัจจัยลักษณะบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม (n = 236)

ตัวแปร	Min	Max	Mean	S.D.	การแปลผล
ปัจจัยลักษณะบุคคล					
1) ลักษณะของผู้เรียน	1.90	5.00	3.57	0.40	ดี
2) การรับรู้คุณค่าในตนเอง	2.43	5.00	3.63	0.43	ดี
3) ทักษะติดต่อการเรียน	2.40	5.00	3.52	0.43	ดี
4) ทักษะติดต่อวิชาชีพพยาบาล	2.33	5.00	3.90	0.47	ดี
ค่าเฉลี่ยโดยรวม			3.66	0.32	ดี
ปัจจัยด้านครอบครัว					
1) การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักศึกษาและผู้ปกครอง	1.33	5.00	4.36	0.67	ดี
	1.30	5.00	3.79	0.60	ดี
2) ความคาดหวังของผู้ปกครอง ต่อการศึกษา					
ค่าเฉลี่ยโดยรวม			4.07	0.63	ดี
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม					
1) สัมพันธภาพระหว่างเพื่อน	2.14	5.00	4.09	0.54	ดี
2) บรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนและมหาวิทยาลัย	1.62	5.00	3.47	0.53	ดี
3) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	2.00	5.00	3.77	0.54	ดี
4) ลักษณะผู้สอน	2.43	5.00	4.08	0.55	ดี
5) วิธีการจัดการเรียนการสอน	1.82	5.00	3.95	0.54	ดี
ค่าเฉลี่ยโดยรวม			3.87	0.41	ดี

จากตารางที่ 3 พบว่า ปัจจัยลักษณะบุคคลค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 3.66, S.D. = 0.32) โดยด้านทักษะติดต่อวิชาชีพพยาบาล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 3.90, S.D. = 0.47) ปัจจัยด้านครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 4.07, S.D. =

0.63) ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ภายในครอบครัว มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.36, S.D. = 0.67) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 3.87, S.D. = 0.41) โดยด้านสัมพันธภาพระหว่างเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.09, S.D. = 0.54)

ตารางที่ 4 ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลผล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (n = 236)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน	Min	Max	Mean	S.D.	การแปลผล
1) ด้านการตั้งเป้าหมาย	2.83	5.00	4.11	0.46	ดี
2) ด้านการตั้งใจมุ่งมั่น	2.80	5.00	4.21	0.47	ดี
3) ด้านความอดทนไม่ย่อท้อ	2.80	5.00	4.22	0.53	ดี
4) ด้านความทะเยอทะยาน	3.00	5.00	4.51	0.42	ดีมาก
ค่าเฉลี่ยโดยรวม	3.19	5.00	4.26	0.39	ดี

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี (Mean = 4.26, S.D. = 0.39) โดยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ด้านความทะเยอทะยาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (Mean = 4.51, S.D. = 0.42) อยู่ในระดับดีมาก

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (n = 236)

ตัวแปร	r	การแปลผล
ปัจจัยลักษณะบุคคล		
1) ลักษณะของผู้เรียน	0.529*	ปานกลาง
2) การรับรู้คุณค่าในตนเอง	0.394*	ปานกลาง
3) ทักษะคิดต่อการเรียน	0.386*	ปานกลาง
4) ทักษะคิดต่อวิชาชีพพยาบาล	0.377*	ปานกลาง
ปัจจัยด้านครอบครัว		
5) การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักศึกษาและผู้ปกครอง	0.224*	ต่ำ
6) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษา	0.104*	ต่ำ
ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม		
7) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน	0.291*	ปานกลาง
8) บรรยากาศเรียนรู้อในหอเรียนและมหาวิทยาลัย	0.311*	ปานกลาง
9) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์	0.468*	ปานกลาง
10) ลักษณะผู้สอน	0.462*	ปานกลาง
11) วิธีการจัดการเรียนการสอน	0.439*	ปานกลาง

* Sig < .001

จากตารางที่ 5 พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในระดับปานกลางถึงต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.001 โดยลักษณะของผู้เรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด ($r = 0.529$) รองลงมาคือสัมพันธ์ภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ ($r = 0.468$)

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของปัจจัยที่ทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (M)

ปัจจัยทำนาย	b	SE	Beta	t	p
ลักษณะของผู้เรียน (INSL)	0.962	0.800	0.384	12.022	<.001
ลักษณะผู้สอน (ENST)	0.651	0.123	0.247	5.283	<.001
ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษ (FAEP)	0.517	0.107	0.148	4.818	<.001
ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล (INAN)	0.173	0.040	0.146	4.316	<.001
วิธีการจัดการเรียนการสอน (ENMT)	0.181	0.078	0.106	2.318	.021
ค่าคงที่ (a)	7.180	3.444	-	2.085	.038

$R = .716$, $R^2 = .513$, Adjusted $R^2 = .509$ $F = 5.201$

จากตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พบว่า ลักษณะของผู้เรียน (INSL) ลักษณะผู้สอน (ENST) ทัศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล (INAN) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษ (FAEP) วิธีการจัดการเรียนการสอน (ENMT) เป็นปัจจัยสามารถร่วมกันทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน (M) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($R = .722$, $R^2 = .509$, $F = 5.201$, $p < .001$) โดยลักษณะของผู้เรียนมากที่สุด ($\beta = 0.384$) รองลงมา ได้แก่ ลักษณะผู้สอน ($\beta = 0.247$) โดยตัวทำนายทั้ง 5 ตัว สามารถร่วมกันทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ร้อยละ 50.90

(Adjusted $R^2 = .509$) สามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบดิบดีได้ ดังนี้

สมการ $Y = 7.180 + 0.962 (INSL) + 0.651 (ENST) + 0.173 (INAN) + 0.517 (FAEP) + 0.181 (ENMT)$

สมการพยากรณ์ในรูปแบบมาตรฐานได้ ดังนี้
สมการ $Z = 0.384 (INSL) + 0.247 (ENST) + 0.146 (INAN) + 0.148 (FAEP) + 0.106 (ENMT)$

สรุปและอภิปรายผล

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวมอยู่ในระดับดี (Mean=4.26, S.D. = .3) เนื่องจากมหาวิทยาลัยจะมีกิจกรรมปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ โครงการสานสัมพันธ์วันดอกแก้ว เพื่อให้มีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับรุ่นพี่และอาจารย์ มีกิจกรรมให้รุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาแล้วมาเล่าประสบการณ์สร้างแรงบันดาลใจ มีเป้าหมายในชีวิต และเสริมแรงจูงใจให้กับรุ่นน้องมุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธัญกร คำแวว⁷ ที่ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาแคลคูลัส 1 ของนักศึกษาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นตัวพยากรณ์ที่ดี ผู้สอนควรจะเสริมสร้าง

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แก่นักศึกษา เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษามีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ซึ่งผลการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ กลุ่มที่ 1 ที่มีผลการเรียนต่ำกว่าหรือเท่ากับ 1.00 มีเป้าหมายในชีวิตก่อนและหลังการร่วมเข้าโครงการสานฝันมุ่งสู่ความสำเร็จ โดยรวมแตกต่างกัน

ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
มี 5 ปัจจัย ได้แก่

1) ลักษณะของผู้เรียน สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้มากที่สุดและมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี เนื่องจาก นักศึกษามีระเบียบวินัย รู้จักแบ่งเวลาเรียน เข้าเรียนและส่งงานตรงเวลา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้เข้าใจบทเรียนมากขึ้น ซึ่งเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (McClelland³) สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริสา เหล่าวิชา¹⁰ ศึกษาเรื่อง เจตคติของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เจตคติที่มีต่อวินัยในตนเองด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ ลักษณะของผู้เรียน โดยนักศึกษามีความพยายาม ความตั้งใจแน่วแน่ และมุ่งมั่นที่จะเป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพ ทำให้เกิดความมุ่งมั่น ตั้งใจเรียนและส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 2.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .27

2) ลักษณะของผู้สอน สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับดี เนื่องจาก ลักษณะของผู้สอนมีผลต่อจิตใจ ทำให้นักศึกษากล้าเข้าพบอาจารย์ เมื่อมีข้อสงสัยหรือปัญหาต่างๆ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติมีแนวทางการให้คำปรึกษานอกจากอาจารย์ที่ปรึกษา และการเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ¹¹ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

ได้แก่ คุณลักษณะของผู้สอนโดยเอาใจใส่ผู้เรียนทุกคน ชมเชยและให้กำลังใจ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สอดคล้องกับการศึกษาของ อภิญา ทหารวานิช¹² ซึ่งศึกษาเจตคติของนักศึกษาที่มีต่อวินัยในตนเองในชั้นเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ปัจจัยกระตุ้นที่ช่วยให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ อาจารย์ที่มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับนักศึกษา

3) ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษานักศึกษาสามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้ อาจเนื่องจาก ครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญเป็นแรงกระตุ้นให้นักศึกษามุ่งมั่นตั้งเป้าที่จะประสบความสำเร็จตามความคาดหวังของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง นักศึกษาส่วนใหญ่รับรู้ถึงความคาดหวังของผู้ปกครอง พยายามตั้งใจเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองเกิดความภาคภูมิใจ ซึ่ง เขียน วันทนียตระกูล¹³ กล่าวว่า ความมุ่งมั่นและความต้องการของบิดามารดา จะเป็นปัจจัยภายนอกที่เป็นแรงผลักดันให้เกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ความคาดหวังของบุคคลสำคัญสำหรับนักศึกษา เช่น ถ้าแสดงความเชื่อมั่นและชื่นชมความสามารถ บุตรจะรับรู้และมีพฤติกรรมคล้อยตามและไม่อยากให้บิดา มารดา ผิดหวัง แต่ถ้านักศึกษามีผลการเรียนในระดับที่ไม่ดีหรือไม่สามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ จะทำให้เกิดความกดดันและทำให้นักศึกษาเกิดความเครียด ดังนั้น ความคาดหวังของผู้ปกครองจึงเป็นทั้งแรงผลักดันด้านบวก และด้านลบกับตัวนักศึกษาได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล⁵ ที่พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อนักศึกษา สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้เนื่องจากการสัมภาษณ์นักศึกษาใหม่ที่สอบเข้า

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อวิชาชีพที่ดี คิดว่า วิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ สังคมยอมรับ และมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพพยาบาล คณะพยาบาล ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้จัด กิจกรรมเสริมหลักสูตร เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามี ทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ เช่น การปฐมนิเทศนักศึกษาใหม่ โครงการรับน้อง โครงการสานสัมพันธ์วันดอกแก้ว คือ ให้นักศึกษาใหม่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน รุ่นพี่ และ อาจารย์ มีขวัญและกำลังใจในการเข้าศึกษา อีกทั้ง มี ทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีความสุข ในการเรียน และมีความเชื่อมั่นในตนเอง จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนที่สูงขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ อารีย์รัตน์ พะวินรัมย์¹⁴ ซึ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ อุดมโนทัศน์ของนักศึกษาพยาบาล พบว่า อุดมโนทัศน์ โดยรวมเท่ากับ 3.79 (S.D. = .68) อยู่ในระดับสูง ใน ด้านความพึงพอใจ ในตนเอง ด้านพฤติกรรม ด้านการ วิพากษ์วิจารณ์ตนเอง เนื่องจากการจัดการเรียนการ สอนหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เป็นกระบวนการ จัดการเรียนรู้เพื่อผลิตพยาบาลวิชาชีพ เน้นผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ช่วยกระตุ้น ส่งเสริม การ สืบค้น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ แก้ไขปัญหา และ การดูแลอย่างเอื้ออาทร กระบวนการเหล่านี้ ทำให้เกิด การหล่อหลอมนักศึกษา เกี่ยวกับบทบาทวิชาชีพ จึง ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล

5) วิธีการจัดการเรียนการสอน สามารถร่วม ทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา พยาบาล ชั้นปี 1, 2, 3, และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ได้ เนื่องจากการจัดการเรียนการสอน แต่ละรายวิชาจะมีระบบและกลไกเดียวกันอย่างเป็น มาตรฐานตามที่ระบุไว้ใน มคอ.2 คือ การปฐมนิเทศ รายวิชา เป็นกระบวนการชี้แจงรายละเอียดของรายวิชา ในกิจกรรมการเรียนการสอน ของครูและนักศึกษา ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รายละเอียดของรายวิชา (Course Specification: มคอ.3) รายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (Field

Experience Specification: มคอ.4) ใน มคอ. มี บรรณานุกรม เพื่อชี้แนะแหล่งเรียนรู้ที่สามารถค้นคว้า หาคำตอบได้ ทำให้นักศึกษาทราบและคลายความวิตก กังวล การเรียนการสอนเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางแบบมี ส่วนร่วม การใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนอย่าง เหมาะสมและยกตัวอย่างสถานการณ์จริง ซึ่งสามารถ พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาในด้านความรู้ ทัศนคติ ทักษะ และพฤติกรรมของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับการวิจัยของ นิตยา จันตะคุณ¹⁵ ศึกษา เรื่องการศึกษาระดับความรู้และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาการศึกษาทั่วไปกลุ่มวิชา คณิตศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีอิทธิพล ต่อระดับความรู้ในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปัจจัยที่ไม่สามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน มี 6 ปัจจัย ได้แก่

1) การรับรู้คุณค่าในตนเองไม่สามารถร่วมทำนาย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปี 1, 2, 3, และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ ถึงแม้ว่า กลุ่มตัวอย่างจะมีการรับรู้คุณค่าในตนเองอยู่ในระดับดี และรับรู้ว่าเป็นที่ยอมรับของ เพื่อน เป็นคนสำคัญของครอบครัว มีความเชื่อมั่น สามารถทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จได้ตามเป้าหมาย แต่อาจ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมความสำเร็จที่จะ กระตุ้นความกระตือรือร้นไม่สม่ำเสมอ หรือขาดแรง จูงใจ ทำให้มีการรับรู้คุณค่าในตนเอง (Self-esteem) ต่ำ มีพฤติกรรมที่เฉื่อยชา ดังนั้น จึงทำให้การรับรู้คุณค่า ในตนเองไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทางการเรียน จากทฤษฎีการรับรู้คุณค่าในตนเอง ลักษณะของบุคคลที่มีการรับรู้คุณค่าในตนเอง¹⁶ การรับ รู้คุณค่าในตนเองสูงจะมีพฤติกรรมความสำเร็จ มีแรง จูงใจและความกระตือรือร้น แสวงหาโอกาส มีเป้าหมาย มีความพยายาม มีความคาดหวัง และอดทน พยายาม

ทำงานให้สำเร็จไม่ว่า จะยากแค่ไหน ถ้าการรับรู้คุณค่าในตนเองต่ำจะมีพฤติกรรมหลีกเลี่ยง ไม่มั่นใจ จำเจขาดความรับผิดชอบ ไม่คาดหวัง เชื่อยชา ทั้งนี้ ไม่สอดคล้องกับการศึกษาของนุชนेत्र กาศสมุทร และประสพชัย พสุนนท์¹⁷ ที่พบว่า การรับรู้คุณค่าของตนเองสามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาสาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เนื่องจากการรับรู้คุณค่าในตนเอง ทำให้บุคคลเกิดความเชื่อมั่น มั่นใจในการปฏิบัติงาน การรับรู้คุณค่าในตนเองสูงจะมีแรงจูงใจและกระตือรือร้นในการทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมาย

2) ทักษะต่อการเรียน ไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปี 1, 2, 3, และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะต่อการเรียน ได้แก่ การเรียนไม่จำเป็นต้องเตรียมตัวล่วงหน้า ถึงแม้ว่าทักษะต่อการเรียนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับดี แต่บางปัจจัยโดยเฉพาะการเรียนไม่จำเป็นต้องเตรียมตัวล่วงหน้า ซึ่งในทางปฏิบัติแล้ว การเตรียมพร้อมในการเรียนล่วงหน้า ได้แก่ การทบทวนบทเรียนก่อนเข้าเรียนจะทำให้ นักศึกษามีความเข้าใจในเนื้อหา และนำเนื้อหาในส่วนที่ไม่เข้าใจมาถามในชั่วโมงการสอน จะทำให้เข้าใจมากขึ้น ดังนั้น อาจทำให้ทักษะต่อการเรียนไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปี 1, 2, 3, และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ ทักษะต่อการเรียนเป็นความรู้สึกและความคิดของบุคคลเกี่ยวกับการเรียนรู้ บุคคลจะประสบความสำเร็จนั้น ส่วนใหญ่มาจากการมีทัศนคติที่ดี จะทำให้เกิดความชอบ และมีความสุขที่จะทำ¹⁸ ดังนั้น ถ้านักศึกษามีทัศนคติที่ดีจะมีแรงจูงใจ ใส่ใจในการเรียน มีการวางแผน และตั้งเป้าหมาย และเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของนุชนेत्र กาศสมุทร และประสพชัย พสุนนท์¹⁷ ที่พบว่า ทักษะต่อการเรียนสามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา

สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตรมหาวิทาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย เพราะทัศนคติต่อการเรียนเป็นจุดเริ่มต้นที่ดีที่ทำให้บุคคลนั้นเห็นประโยชน์ของสิ่งที่เรียน ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จ

3) การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปี 1, 2, 3, และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ นักศึกษารู้สึกว่าบิดา มารดา หรือผู้ปกครองไม่เห็นความสำคัญของการเรียน และไม่ยอมเข้าหาบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง อาจเนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นคนต่างจังหวัด (ร้อยละ 80) ต้องพักอาศัยที่หอพัก ไม่ได้กลับบ้านทุกวัน จึงขาดกำลังใจ ไม่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีส่วนต่อความร่วมมือในการเรียนของนักศึกษา โดยสอดคล้องกับการศึกษาของ ฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล⁵ ที่พบว่า การมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างนักศึกษากับผู้ปกครอง ไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี อุตรดิตถ์

4) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปี 1, 2, 3, และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ จากผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ เมื่ออาจารย์ให้แบ่งกลุ่มทำงานมักไม่ถูกเพื่อนเลือกเข้ากลุ่มทำงานด้วย และไม่มีเพื่อนสนิทเลย อาจเนื่องจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษา ส่วนใหญ่ไม่มีสัมพันธภาพกับเพื่อน ประกอบกับนักศึกษาแต่ละรุ่นมีจำนวนมากขึ้น ประมาณ 130-150 คน และนักศึกษาสามารถพักอาศัยอยู่หอนอกได้ เป็นเหตุผลที่ทำให้ไม่มีการสนิทสนมกัน ดังนั้น จึงทำให้สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อน ไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล¹⁹ กล่าวว่า การได้รับการยอมรับ

และเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นสมาชิกที่มีคุณค่าของเพื่อน จะเป็นที่มาที่สำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ นุชนัตร กาฬสมุทร และประสพชัย พสุนนท์¹⁷ ที่พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับเพื่อนสามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาการโรงแรมและการท่องเที่ยว คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัยได้

5) บรรยายภาคเรียนรู้ในห้องเรียนและมหาวิทยาลัยไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปี 1, 2, 3, และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เนื่องจากนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ขึ้นฝึกปฏิบัติการบนหอผู้ป่วยเป็นหลัก จึงทำให้บรรยายภาคเรียนรู้ในห้องเรียนและมหาวิทยาลัยไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล โดยไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ ประเมศว วัฒนโสภาส นภาพร วัฒนโสภาส และนิทรา ปัญจมาศ⁶ ที่พบว่า บรรยายภาคเรียนรู้ในห้องเรียนสามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะมีอุปกรณ์การเรียนการสอน เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียน ทำให้ตั้งใจกระตือรือร้น เสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้นักศึกษามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

6) สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปี 1, 2, 3, และ 4 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ จากแนวคิดของ²⁰ ปฏิสัมพันธ์เกิดจากการเรียนรู้ มนุษย์เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเรา และการเรียนรู้เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน เนื่องจากปัจจุบันเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการสื่อสาร สังคมปัจจุบันใช้วิธีการสื่อสารโดย Line, face book, watchApp, Instagram เป็นต้น ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจท่านจะปรึกษาอาจารย์ ข้าพเจ้ามีความชื่นชม ยกย่อง และศรัทธาในตัวอาจารย์ทุกท่าน มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ที่ปรึกษา และมีแนวทางให้

คำปรึกษาอย่างชัดเจนเหมาะสม การมีสัมพันธภาพที่ดีไม่จำเป็นต้องมาพบกัน ความสะดวกสบายโดยใช้เทคโนโลยีผ่านการเรียนการสอนจากสื่อต่างๆ เช่น ทาง Line, E-learning เป็นต้น ดังนั้น จึงทำให้สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ไม่สามารถร่วมทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฤทัยรัตน์ ชิดมงคล และเปรมฤดี บริบาล⁵ ที่พบว่า สัมพันธภาพระหว่างนักศึกษา กับอาจารย์และพฤติกรรมการเรียน มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาด้านพฤติกรรมที่ไม่ใช้วาจา (Nonverbal Behavior) อยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษากับอาจารย์ไม่จำเป็นต้องพบและพูดคุยกันตลอดเวลา เพียงแค่ใช้สายตาอ่อนโยน ยิ้มให้กันทุกครั้งเมื่อพบกัน ก็จะส่งผลต่อระดับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันได้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการศึกษาพบว่ามี 5 ปัจจัย ที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา เรียงจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ลักษณะของผู้เรียน ลักษณะของผู้สอน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษา ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล วิธีการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นผู้บริหารและอาจารย์ ควรกระตุ้นให้นักศึกษามีพฤติกรรมที่ดี เช่น ตั้งใจฟัง ชักถามข้อสงสัย อ่านหนังสือก่อนเรียน ค้นคว้าเพิ่มเติม มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพพยาบาล จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง พัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยใช้ ICT สอนให้น้อยลงแต่ให้เรียนรู้มากขึ้น (Teach Less, Learn More) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การเรียนรู้สถานการณ์จริง (Authentic Learning) การเรียนรู้แบบกลุ่มย่อย (Social Learning) ห้องเรียนกลับทาง (Flipped Classroom) เป็นต้น พัฒนาผู้สอนให้มีทักษะในการสอน ยอมรับฟังมีจิตเมตตา เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาปัจจัยอื่นที่มีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน เนื่องจากทั้ง 5 ปัจจัย ดังกล่าวสามารถทำนายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติได้ เพียงร้อยละ 50.90

2) จากการศึกษาครั้งนี้ มีตัวแปรที่ทำนายได้ 5 ปัจจัย คือ ลักษณะของผู้เรียน ลักษณะของผู้สอน ความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาศึกษา ทศนคติต่อวิชาชีพพยาบาล วิธีการจัดการเรียนการสอน ควรนำตัวแปรดังกล่าว มาจัดโปรแกรมเพื่อพัฒนาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษา และทดสอบดูว่าโปรแกรมนั้นมีประสิทธิภาพหรือไม่

REFERENCES

1. National Education Act. National Education Act, No. 4, 2019. The Government Gazette, Volume 136, Episode 57 a., 2019. (in Thai)
2. Wang Sri Koon, A. Thai Studies in the 21st Century: Productivity and Development Guidelines. Humanities and Social Sciences, Journal of Graduate School, Pibulsongkram Rajabhat University, 2014; 8(1): 1-17. (in Thai)
3. McClelland, D. C. The Achievement Motive. New York: Appletion Centure Crotts. Inc., 1961: 178-280.
4. Rabideau, T. S. Effects of Achievement Motivation on Behavior [online]. 2005 [cited 2011/4/17]. Available from: <http://www.personalityresearch.org>
5. Chidmongkol, R. and Boriban, P. Factors Affecting Achievement Motivation in Nursing Students at the Boromarajonani College of Nursing, Udon-thani. Nursing Journal of the Ministry of Public Health [online]. 2012 [cited 2018/1/20]; 22(1): 98-108. Available from: <https://www.tci-thaijo.org/index.php/tnaph/article/view/4843> (in Thai)
6. Wattanoprasarnphan, P., Watthanopasat, N., and Panjamasat, N. Factors Affecting on Achievement Motivation of High Certificate Vocational Curriculum Students and Undergate Students in Rajamangala University of Technology Suwan-nabhumi, Phranakhon Sri Ayutthaya Wasukri Campus. Ayutthaya: Rajamangala University of Technology Suwannabhumi, 2008. (in Thai)
7. Khamwaeng, T. Factors Infulencing the Achievement in Calculus I of Engineering Program Students in Private University in Bangkok. Research Report. Bangkok: Sripatum University, 2006. (in Thai)
8. Srisathitnarakun, B. Research Methodology in Nursing. (6th ed.) Bangkok: U&I Intermedia, 2010. (in Thai)
9. Saiyoss, L. and Saiyoss, A. Learning Evaluation Measurement Techniques. 3rd ed. Bangkok: Suwiriyasarn, 2000. (in Thai)
10. Laowishaya, A. Attitudes of Freshmen in the Faculty of Communication Arts, Bangkok University towards Motivation on Learning Achievement. Humanities and Social Sciences, 2014; 8(3): 165-172. (in Thai)
11. Kongsadi, W. Factors Affecting Student Achievement Code 52. Faculty of Business Administration, Rajapruek College, Academic Year 2009. Marketing Program, Faculty of Business Administration, Rajapruek College, 2009. (in Thai)
12. Taravanich, A. The Study of Students Attitudes towards Self-discipline in Class and Achievement Motivation. Research Report. Faculty of Management Science, Rajabhat University, Suandusit, 2009. (in Thai)
13. Wantanetrakul, K. How Motivation is Important to Teaching and Learning [online]. 2013 [cited 2017/11/17]. Available from: https://www.lanna.mbu.ac.th/artilces/Intrinsic_Kh.asp (in Thai)

14. Phawinram, A. Factors Related to Self-concept of Nursing Students. Master of Nursing, Major: Mental Health and Psychiatric Nursing. Faculty of Nursing, Burapa University, 2013. (in Thai)
15. Chantakhun, N. The Knowledge Level and the Factors that Influence Student Achievement in General Education in Mathematics at Rajabhat Maha Sarakham. Southeast Bangkok Journal, 2017; 3(2): 1-13. (in Thai)
16. NovaBiZZ. Self-esteem. [online]. 2011[cited 2019/7/1]. Available from :<http://www.novabiz.com/N>
17. Kansamut, N. and Pasunon, P. Factors Affecting Achievement Motivation of Students in Hospital-ity and Tourism, Faculty of Liberal Arts, Rajamangala University of Technology, Srivijaya. Rajamangala University of Technology, Srivijaya Research Journal, 2017; 7(2): 27-40. (in Thai)
18. Smith, M. Examples of Learning in Development in Rabbani Trust Sed Seminar& Conference [online]. 2001[cited 2011/6/6]. Available from : <http://www.rabbanitrust.or>
19. Huitt, W. Motivation to learn: An overview. [online]. 2001[cited 2011/4/17]. Available from : <http://www.edpsycinteractive.Org/topics/motivation/motivate.html>.
20. Bandura, A. Social Learning Theory. Englewood Cliffs, New jersey: Prentice-Hall, 1967. (in Thai)

